

A magyarok nem fosztogattak a 1956-os forradalom idején

Létrehozás: 10/21/2018 - 08:46

Szerző: Melano



[1]

Az 1956-os forradalom világpolitikai jelentőségű esemény volt, mely hatást gyakorolt a hidegháború időszakára. Nem csak a dipólusú világrend íratlan szabályait és hallgatóságos alkuit kérdőjelezte meg, de példát mutatott a vasfüggöny országainak is.

Kapcsolódó cikkek:

[1956 és a testvéri segítség](#) [2]

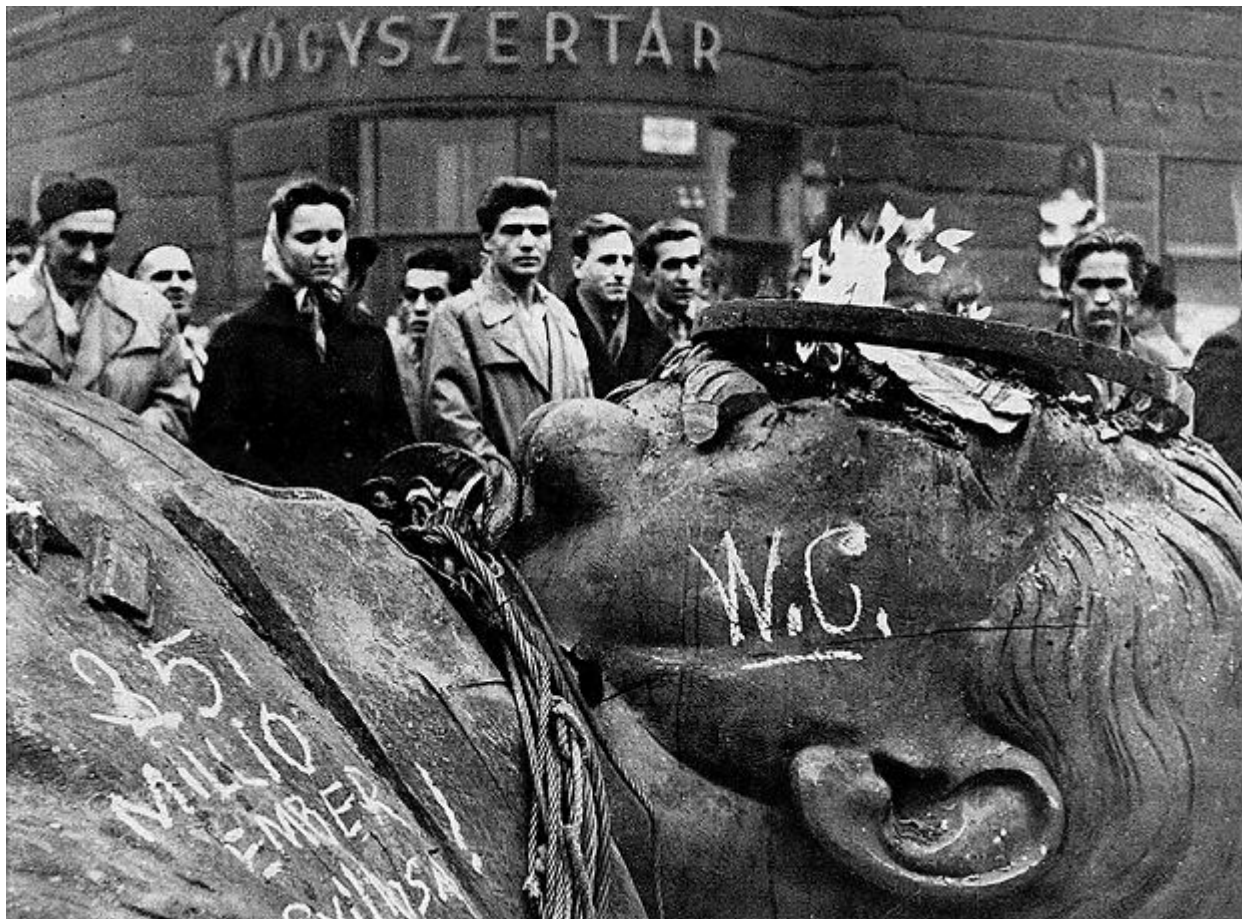
[1956-ban a csehszlovákok bevonultak volna Magyarországra](#) [3]

A legfogékonyabbnak és legnyitottabbnak a szintén szabadságszerető lengyel nép bizonyult.

„Készek voltunk farkaszemet nézni a golyókkal”

Az idézet mondat a Pro Prostu egyik cikkírójának visszaemlékezéséből származik és jól mutatja, hogy milyen volt a magyar eseményekkel kapcsolatos attitűdje a lengyel újságíróknak. A lengyel lapok, már csak a két országban 1956 során lezajló folyamatok hasonlósága miatt is, a kezdetektől figyelemmel és lelkesedéssel követték a magyarországi történéseket.

A sajtó tudósítói és elemzői saját, lengyel perspektívájukból, a gomułkai taktika sikerét hangsúlyozva figyelték a magyar forradalom kibontakozását majd Moszkvával szembeni kudarcát, de többségük írásait nagyfokú szimpátia és remény jellemezte. Remény abban a tekintetben, hogy a szocializmus demokratizálható, „emberarcúvá” formálható.



Jó példa erre a lengyel hivatalos pártlap, a Trybuna Ludu október 28-i számának egyik jegyzete, mely szerint „*népünk mélységesen együtt érez a magyar néppel és az új vezetéssel, amelynek élén Nagy és Kádár elvtárs áll. Teljes mértékben támogatja programjukat, amely közel áll a mi követeléseinkhez és kívánságainkhoz*”.

A szakszervezeti orgánus, a Głos Pracy – miközben beszámolt a varsóiaknak a magyar forradalmárok számára küldött vér-, gyógyszer- és kötszeradományairól – október 29-én annak a reményének ad hangot, hogy „*bárcsak magyar testvéreink végre békében kezdenének hozzá a megújulás programjának megvalósításához, a fájdalmas sebek begyógyításához, a múlt terheitől megtisztított szocializmus további építéséhez*”.

„A forradalom tiszta, nincs rablás, ez szintén biztos”

A forradalmat testközelből átélő zszurnaliszták realista és – soraikból kiolvashatóan – elismerő hangnemben írtak a pesti forradalmárok kitartásáról, céljaik tisztaságáról és példamutató viselkedésükről (rendfenntartás, fosztogatás megakadályozása). Hanna Adamiecka, a Sztandar Młodych tudósítója fontosnak tartotta kiemelni: „*A (kitört) kirakatokban ugyanolyan rendben sorakoznak az áruk, mint három héttel ezelőtt, akkori budapesti tartózkodásom idején*”.

Bogusław Reichhardt, a Gazetta Zielonogórska hasábjain az egyik forradalmárt idézve jelzi a becsület meglétét: „*Senki sem lop (...) Nincs rablás, az üzletek nappal nyitva tartanak. Előfordult, hogy amikor az utca ezen oldalát lőtték, betört egy ékszerüzlet kirakatüvege. A felkelők és a lakosság egy csoportja zsákba gyűjtötte az órákat és a többi értékes dolgot, listát készítettek róluk, és a házfelügyelőhöz vitték megőrzésre*”.

Október 31-én jelent meg a Życie Warszawy oldalain Leszek Kołodziejczyk tudósítása, mely szintén beszámol a zűrzavaros időkben szokatlan jelenségről: „*A forradalmi helyzet ellenére nincs feketepiac, nincs spekuláció. Nem szöktek fel az árak, a pénz nem veszített értékéből, mindenütt elfogadják*”. A

varsói szerző is megemlíti az árucikkek védelmét és a kirakatok biztosítását.



A szovjet tankok egy rendkívüli kísérletet fojtottak vérbe

November 3-4-én az Express Wieczorny bizakodóan elemezte a megelőző napok híradásait és azt a következtetést vonta le belőlük, hogy a forradalom konszolidálódott és Nagy Imre új kormánya hozzáláthat a Szovjetunió és az ország viszonyának újrendezéséhez, a katonai megszállást felváltó egyenrangú partnerség kialakításához.

A szovjet megszállás után a lengyel lapoknak is igazodnia kellett Moszkva intencióihoz ugyanakkor akadtak bátor újságírók, akik nem haboztak levonni a fegyveres beavatkozás negatív konzekvenciáit. Így tett Roman Zimand, a Pro Prostuban: „Az októberi napok tragédiája bebizonyította, hogy a sztálinizmus a kisemberek ellen való”.

Az orgánium budapesti tudósítója, Marian Bielicki még merészebben fogalmazott bő egy hónappal az intervenció után: „A magyarok szabad és független Magyarországot szeretnének maguknak. Olyan országban szeretnének élni, ahol az embereket nem zárják börtönbe csak azért, mert egyik vagy másik potentátnak úgy tetszik”. 1956 lényegét és jelentőségét ragadta meg a szerző és ennél jobb végszót magunk sem tudunk e jeles nap kapcsán lejegyezni.

Szerző: Törék Csaba

Tags:

[Magyarország](#) [4]

[forradalom](#) [5]

[1956](#) [6]

[Lengyelország](#) [7]

Visegrádiak:

[Magyarország](#) [8]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/a_magyarok_nem_fosztogattak_a_1956_os_forradalom_idejen

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/rewolucja-wegry-1956_v2.jpg

[2] https://www.melano.hu/1956_es_a_testveri_segitseg

[3] https://www.melano.hu/1956_ban_a_csehszlovakok_bevonultak_volna_magyarorszagra

[4] <https://www.melano.hu/tags/magyarorszag>

[5] <https://www.melano.hu/tags/forradalom>

[6] <https://www.melano.hu/tags/1956>

[7] <https://www.melano.hu/tags/lengyelorszag>

[8] <https://www.melano.hu/visegradiak/magyarorszag>